

NAISET PUKEE
kauniisti ja istuvasti
Myös korjaukset
ja kevyet nahkatyöt

ATELJEOMPELIJA
KIRSTI KETTUNEN

Joupinmäenrinne 4, Espoo
P. 805 8314
kirsti.kettunen@pp.inet.fi

SAINT-GOBAIN
SEKURIT
TUULILASIT
(SIVU- JA TAKALASIT)

AUTOTEHTAIDEN KÄYTTÄMÄT...

ASENNETTUINA!
Ted's Garage Oy
Revontulentie 1, TAPIOLA. ☎ 692 2432
www.tgтуулilasit.fi

ESPOON MATTOPESU
~ Kodin suuret tekstiilit ~

esim. puuvillamatot alk. 6,50 euroa/m²

• Itsepalvelu • palvelu • noutopalvelu
Varputie 1, Suomenoja, ark. 9-20, la 9-15, p. 881 3881

PALVELEMME SILLOIN KUN HALUAT.
Ajanvaraus auki
myös sunnuntaisin 8.30-15.

Puh. 010 414 00
www.mehilainen.fi/ajanvaraus

MEHILÄINEN
Aikaa terveydelle.

Airport | Forum | Kielotie | Leppävaara | Töölö | Ympyrätalo

TALVIRENKÄIDEN TESTIVOITAJA VIANORISTA!
-MYÖS VERKKOKAUPASTA

nokian
HAKKAPELITTA 5

MEILTÄ MYÖS PIKAKUULLOT AUTOOSI!

89€

VIANOR OLARI
Olarinluoma 13
02200 ESPOO
P. 010-401 3320

Väylän Vinkit

VARASTON SYYSSIIVOUS!
Ke-to 31.10.-1.11. klo 10.00-18.00

Vaatteita, lahjavaroita ym. mallikappaleita

Hinnat alkaen 1 eur
Tule ja hanki joululahjat ajoissa!

KB-TUOTE OY
Vitikka 4 B, 2 krs
02630 ESPOO
maksu käteisellä tai pankkikortilla

Läsnä

Läsnätoimittaja Sirja Blixt
puh. 83 85 3860

Lapin seireenilaulu soi ihanasti Espoossa

Pohjois-Suomi kutsuu revontulten alle vuodesta toiseen

JARI PIETILÄINEN

Kun syysillat pimenevät, loska lentää ja räntää sataa korvaan – silloin moni espoolainen haluaa päästä kaupungin kivikolossien kuristuksesta Lappiin, tunturien kiirettömään kainaloon. Kaikki Lapissa käyneet eivät suinkaan saa ylittämätöntä himoa päästä halaamaan Suomi-neidon yläpäätä, mutta toki heitäkin Espoosta löytyy kuin konsanaan Lapista mäkäreiksi.

Lappiin rakastuneista useat matkailavat kohti pohjoista omin päin, mutta vannoutuneimmat Lappi-fanit kuuluvat Helsingin Seudun Lapinkävijät ry:hyn, joka on toiminut jo 1970-luvun alkuvuosista lähtien. Himo päästä revontulten maahan käy monelle espoolaiselle ylivoimaiseksi. Yksi heistä on Helsingin Seudun Lapinkävijöiden puheenjohtaja **Kari Rautio**.

– Ei voi sanoa, että minulla olisi alkuvaiheessa ollut mitään Lappi-kuumetta, vaan yksinkertaisesti halusin viettää aikaa aidossa luonnossa. Lapissa ehdottomasti parasta on se, että siellä luonnossa on väljyyttä ja avaruutta, jota

Pohjoinen puhuu. Juha Jahkola (vasemmallä), Tuula Rinne ja Eino Vasikainen ahkeroivat mieluusti Nuuksion Karjamajalla, missä sijaitsee Helsingin Seudun Lapinkävijät ry:n erämökki. Kaikki kolme matkailavat mieluusti Lapissa.

ei muualla ole. Itse kyllä ajattelen, että todellinen Lappi alkaa vasta Saariselältä, pohtii Rautio.

Saariselän lisäksi Rautio on kulluttu koko Pohjois-Suomen käytännössä päästä päähän – ai-noastaan Inarinjärven itäpuoli on

vielä hänen kokemuskartassaan valkoinen läiskä.

– Lapissa massaturismi on edelleen keskitetty muutamiiin paikkoihin ja hyvä niin. Nyt kailenlaisilla matkailijoilla on mahdollisuus viettää aikaa Lapissa: jos suuret hiihtokeskukset eivät kiin-

nosta, silloin voi helposti lähteä melkein koskemattomaan luontoon, iloitsee Rautio.

Rautio ystävineen hakeutuu mielellään aitoon erämaahan, missä ei edes autiomajoja käytetä. Yleisimmin retkeläiset yöpyvät teltoissa tai vielä perinteisemmin

laavuissa – autiomajoissa Raution espoolaisseurueeseen voi sen sijaan törmätä vain päiväkausia kestävä kaatosateen aikana.

Helsingin Seudun Lapinkävijät on perustettu 1970-luvun alussa, jolloin joukko Lappiin matkai-

via päätti yhdistää voimansa. Alusta saakka reissut revontulten alle on tehty junalla Rovaniemelle tai Kolarin, josta matkailaiset ovat loikanneet busseihin.

– Matkailun luonne on Lapissa muuttunut moninkertaiseksi. Lapsiperheitä meidän matkoillamme on ollut mukana melko harvoin, sillä lapset eivät yleensä liiku tunturivaelluksilla pitkiä matkoja, arvioi Kari Rautio.

Kaipuuta Lappiin espoolaiset voivat lievittää muun muassa Nuuksion Karjamajalla, jossa Helsingin Seudun Lapinkävijöillä on oma, jäsenille tarkoitettu tukikoh- tansa.

Jokasyksysten tulkoiden aikaan pokasaha laulaa ja kirves heiluu, kun talkoolaiset pistävät majan polttopuut kuntoon koko tulevan talven varalle.

Hirsimökissä, takkatulen lämmössä voikin miltei ajatella, että nyt ollaan Nuuksion sijasta vaikkapa Kilpisjärven, Kittilän tai Kevon kurussa...

Espoolaiset polttavat Lapissa talkoilla vessoja

Ruuhka-Suomen väki kunnostaa retkeilyverkostoa innolla

■ Tuhti talkootyö on yhä voimissaan ainakin silloin, kun espoolaisista on kyse. Latokaskessa asuva **Kalevi Koski** on uuraantunut innolla mukana, kun Helsingin Seudun Lapinkävijät ry:n väki on kunnostanut vapaaehtoisesti Metsähallituksen apuna muun muassa Nuorgamin ja Sevettjärven välisissä sijaitsevia autiotupia.

– Olemme rakentaneet tupien viereen uusia puuliiteriä ja ulko- käymälöitä. Vanhat huussit on rai- vattu pois polttamalla ne kokonaan. Hyvinhän ne ovat palaneet ja samaan paikkaan on ollut kätevä rakentaa uusi huussi, kertoo Koski.

Muualla Lapissa etelästä tulleet samoilijat ovat siivonneet autiotupia ja purkanee luvattomia nuotiopaikkoja kokonaan pois. Ka-

levi Kosken mukaan osa Lapissa käyvistä käyttää edelleenkin yhteisiä tiloja ja paikkoja huolimattomasti – tähän syyllystävät etenkin nuoret.

Koski on järjestänyt matkoja Lappiin maisemiin jo 35 vuoden ajan. Ajan saatossa matkailijoiden määrä on kohti pohjoista on painunut melkoisesti.

Täältä tullaan, Lappi! Latokaskessa asuva Kalevi Koski on vuosien varrella vetänyt pohjoisimpaan Suomeen kymmeniä matkoja. Mies on ehtinyt käydä käytännössä kaikkialla Lapissa.

– Viitisentoista vuotta sitten Lapissa alkoi olla paljon rippelireilisiä ja tällä vuosikymmenellä ulkomaalaiset löysivät Lapin. Valittavasti monet ulkomaiset matkanjärjestäjät markkinoivat autiotupia ilmaisiksi majapaikoiksi jopa viikoksi. Ei autiotuvassa saisi yöpyä yleensä yhtä yötä kauempaa, pahoittelee Kalevi Koski.

Hän neuvoa uusia Lappi-kävijöitä lähtemään tunturivaellukselle teltoista mukanaan. Erilaisissa kämpissä ja autiotuvissa yöpyvät kyllä välttävät telttanpystytyksen vaivan, mutta saavat samalla sääsket vaivoikseen.

– Teltassa hyttyset voi helposti hävittää, mutta kämpässä voi kesällä olla sääskiä aivan mustana. Joskus siellä kuhisee kuin kiljupöntössä, nauraa Koski. – JP

Muuttoliike Lappiin kiihtyy

■ Yhä useampi espoolainen ihasuu Lappiin kroonisesti – ja jopa siinä määrin, että muuttaa asumaan tuntureiden kainaloon aivan pysyvästi. Viimeisen vuosikymmenen kuluessa maassamuutto Espoosta Suomen pohjoisimpaan maakuntaan on yli kaksinkertaistunut.

Kun vielä 1990-luvun puolivälissä Espoosta, Kirkkonummelta ja Kauniaisista muutti Lappiin keskimäärin alle sata henkeä vuodessa,

tällä hetkellä muuttajia löytyy vuodessa miltei parinsadan hengen verran.

Muuttohalukkuus Espoosta Lappiin on nykyisin kasvanut miltei yhtä kiihkeästi kuin pohjoisen Lapista etelän Espooseen suuntautuvaa perinteinen muuttoliike.

Viimeisten viidentoista vuoden aikana miltei 1 700 espoolaista on löytänyt Joulupukin maisemista oman luvutun maansa.

Lapista muuttaneet 1992-2006				
Minne	1992-1996	1997-2001	2002-2006	1992-2006
Espooseen	675	1086	978	2739
Kirkkonummelle	91	146	125	362
Kauniaisista	8	35	30	73
Yhteensä	774	1267	1133	3174

Lappiin muuttaneet 1992-2006				
Mistä	1992-1996	1997-2001	2002-2006	1992-2006
Espoosta	349	508	816	1673
Kirkkonummelta	96	79	103	278
Kauniaisista	12	9	16	37
Yhteensä	457	596	935	1988

VÄYLÄN VARRELTA

■ Matkakuume jyyssä ytimiä. Olen tehnyt tätä ennenkin. Olen pakannut laukkuja, sovitannut pakettiin sopivia vaatteita: kevyitä, paksuja, kevyempiä. Olen ommellut pakarapusseja, housujensisäisiä rahakätköjä ynnä muita sellaisia. Olen kätkenyt rahani jopa niin hyvin, etten ole niitä ennen matkan päättymistä edes löytänyt.

Posket punaisina paisti matkainnosta myös ylimitoitusta matkalaukusta raahautuminen kentälle tai junalle on jo pieni matka sekkin. Voi jo jännittää, onko varannut liput oikeaan koneeseen tai miten kovaa huutoa lentoe- moilta tulee, kun säätää kasvonaamio- ta lentokentänvessassa, kun pitäisi jo olla koneessa. Junathan ovat asia erikseen, kunhan selviää ensin automaati- oivista.

Minulle tulee aika ajojn – enemmän

usein kuin harvoin – tarve sulloa itse- ni luita ja ytimiä myöten matkasäkkiin. Matkakuumeen taltuttaminen onnistuu, kun tunkee haavaan juuri sitä lää- kettä, minkä perään on vongannut. Vaatteet kassiin ja menoksi. Jännitys hiipii, kuplii. Täytyy juosta vessassa koko ajan. Muistinko kaiken? Mitä unohtui, ehkä passi tai lentoliput. Jo- tain aina unohtuu. Harvemmin mat- kajärjestelystä, enemmän taakse jää- neestä arjesta.

Matkalle lähtö on täydellisintä, kun saa nousta yöllä, kun sanomalehti ei ole vielä kolahtanut luukusta ja vii- meiset viskinjuogat raahautuvat kohti kotejaan. On puolipaha olo, unien kes- keytys vaivaa ja aamuhorkka värisyt- tää, kun nojaa auton ikkunaan mat- kalla kohti uutta tuntematonta hen- gähdistaukkoa.

Mikä siinä ainaisessa lähtemisessä ja tulemisessa, maiden ramppaamisessa oikein viehättää? Onko hienempi istua miljoonakaupungin bussissa kuin oman kaupungin joukkoliikenteessä. Aistit terävöityvät, havainnointi on tarkempaa. ”Kuulin laukauksen pime- ältä kadulta, apua!” Itse asia se oli toi- meidän kuohuviinipullo.” Jaa, kap- pas.

Aina voi joutua myös tekemisiin pai- kallisten ihmisten kanssa. ”Miksi tuo mies huutaa mulle? Seisot hänen jal- kansa päällä, urpo.” Tyhmiä kysymyk- siä ei matkoilla olekaan. Lisäksi kaikkea voi hämmästellä kovaaäänisesti ja ryh- tyä puheisiin tuntemattomien ihmis- ten kanssa. Matkalla on erivapauk- sia.

Matkailun odottaminen on väsyttävää puuhaa. Kuukaudet vaihtuvat, matka-

kirjat tai -ohjelmat sekoittuvat kum- maksi ennakkopuuroksi, josta muistaa hassuja nimiä. Hahmottaa ikään kuin perusidean. Jälkeen päin voi kerrata, missä kävi.

Kellutan itseäni matkahuumassa. Lä- hestyyvä elämysretki on kuin lämmin ajatusallas, jossa polskia. Matkahuu- massa kelluminen jättää tilaa muokata matkaan liittyviä seikkailuja sekä etu- että jälkikäteen. ”Kyllä oli talon- korkuinen aalto.” Tai ”Osaanhän mä surffata.”

Matkakuumelukemia voi laskea tutus- tumalla kohdemaasta kertovaan kir- jallisuuteen ja ottamalla mukaan lähes tulkoon kaikkea mitä ihminen voi tar- vita. Toisaalta miksi? Harvoinpa sitä nyt ottaa kipinää, miksei matkakuu- mekouristukset olisi tervetulleita sil- loin tällöin. Matkahuuruja ehtii pu-

hallailla hyvin ympärilleen. Jos kohkaa, etukäteen ei sitten itse retkellä tarvitse stressata turhista.

Päänsisäinen matkalaskuri tuntuu myös poistavan muita, järkeenkäyviä toimintoja. Jällelle jää vain pyörivä matkahillari, josta ei kuoriudu mitään kovin uljasta ennen matkaa. Hilleri kysyy samat kysymykset uudelleen, ei tunnuta oikein kuuntelevan, tuijottaa kaukaisuuteen ja kuuntelee: joko joko joko mennään.

Lyyli tunnustaa hillerin itnessään. Hän- kin kysyy samaa aina uudestaan, ei kuuntele eikä rauhoitu ennen kuin on tilanne päällä: joko joko joko.

Pyöräilykypärä